

EASE Guidelines for Authors and Translators of Scientific Articles to be Published in English, June 2014.

Рекомендації щодо підготовки статей у журнали, включені до наукометричних баз Scopus & Web of Science

Детально і ретельно плануйте і здійснійте Ваше дослідження (Hengl et al., 2011). Не розпочинайте писати статтю, поки у Вас немає впевненості в тому, що Ваші результати відносно стабільні і закінчені (O'Connor, 1991) і Ви можете зробити надійні висновки.

Перед початком роботи над статтею рекомендується вибрати журнал, в який Ви надішлете свою статтю. Переконайтеся, що читачі журналу належать до Вашої цільової аудиторії (Chipperfield et al., 2010). Ретельно ознайомтеся з інструкціями для авторів і сплануйте статтю так, щоби вона відповідала правилам і науковим напрямкам журналу з точки зору смислового наповнення, загального обсягу, формату, кількості рисунків, таблиць тощо. Рукописи мають бути повними, тобто повинні містити необхідну інформацію. Пам'ятайте, що інформація, яка розташована там, де читачі очікують її знайти, легше інтерпретується (Gopen & Swan, 1990).

Експериментальні наукові статті повинні обов'язково містити наступну інформацію:

Назва має бути однозначною, загальнозрозумілою, у тому числі фахівцям в інших галузях, і відображати зміст статті. Висловлюйтеся точно, не пишіть загальними або невизначеними фразами (O'Connor, 1991). Якщо необхідно, згадайте у назві період і місце дослідження, міжнародну наукову назву вивченого об'єкта або експериментальний план дослідження (тобто дослідження конкретного випадку чи рандомізоване контрольоване випробування). Не потрібно повторювати інформацію в назві та в анотації.

Список авторів - перелік всіх людей, які зробили значний Внесок у планування, збір даних та/чи інтерпретацію результатів, а також писали або вичитували і критично обговорювали рукопис, погоджуються з останнім його варіантом і згодні бути відповідальними за всі аспекти роботи (ICMJE, 2013). Першими вказують авторів, які зробили найбільш вагомий внесок. Останній автор, зазвичай, є відповідальним автором за публікацію. Також обов'язково повинні бути вказані установи, де працюють автори, і фактичні поштові й електронні адреси (під доменом вишу, де працює автор) авторів, за якими можна вести переписку.

Анотація: коротко пояснить, чому було проведено дослідження (**обґрунтування**), на яке(-і) питання Ви отримали відповіді (**мета і завдання**), як проводили дослідження (**методи**), що виявили (**найбільш вагомі результати**), свою інтерпретацію результатів і висновок (**висновки**). Анотація повинна повністю відображати зміст статті, позаяк для більшості читачів це буде головне джерело інформації про дослідження.

Ви повинні використовувати всі ключові слова в анотації, щоби полегшити онлайнний пошук Вашої статті за темою тим, хто може бути зацікавлений в її результатах і збільшити рівень її цитування. Багато наукометричних баз даних

висвітлюють лише назви та анотації статей. В експериментальній статті анотація повинна бути інформативною і включати результати. В оглядових статтях, мета-аналізах й інших широкомасштабних публікаціях анотація має бути індикативною, тобто може перераховувати основні обговорювані питання, але не результати (CSE, 2014). В анотації також не бажано посилатися на використані літературні джерела, якщо в них немає абсолютної необхідності (в цьому разі необхідно в дужках розмістити інформацію про автора та рік публікації).

Список ключових слів: наведіть 4–8 найбільш важливих наукових термінів, які найповніше відображають суть виконаної роботи і вагомі результати. Ключові слова повинні бути точними. Можна вказувати загальні терміни, тільки якщо Ваше дослідження має міждисциплінарний характер (O'Connor, 1991). У медично-біологічних текстах використовуйте терміни, які індексуються в MeSH Browser.

Список абревіатур (якщо вимагається редакцією): дайте визначення всім абревіатурам, використаним у статті, крім зрозумілих нефакхівцям в галузі.

Вступ: обґрунтуйте актуальність досліджуваної Вами проблеми, чому було потрібно проводити дослідження за напрямком, вкажіть його мету і на вирішення яких конкретних питань воно спрямоване. Розпочніть з більш загальних ідей і поступово сфокусуйтеся на питанні(-ях) Вашого дослідження.

Методи: докладно опишіть, як було проведено дослідження (сфера дослідження, збір даних, критерії, джерело/походження досліджуваного матеріалу, величина вибірки, кількість вимірів, вік і стать учасників дослідження, обладнання, аналіз даних, використані статистичні тести, комп'ютерні програми). Необхідно розглянути всі фактори, які могли вплинути на результати дослідження. Цитуючи метод, описаний не англійською мовою або якщо опис методу перебуває в обмеженому доступі, детально опишіть його.

Результати: наведіть нові результати дослідження (зазвичай, опубліковані дані не включають в цю частину статті). Всі таблиці та рисунки повинні бути згадані в основному тексті статті у порядку, в якому вони пронумеровані і розташовані в тексті. Переконайтеся, що Ви обрали адекватні методи статистичної обробки даних (наприклад, з використанням статистичних пакетів Statistica, SPSS, JMP) (Lang, 2004). Не фальсифікуйте і не спотворюйте будь-які дані і не виключайте ніяких важливих даних; не маніпулюйте зображеннями для створення неправдивих, спотворених вражень. Подібні маніпуляції з даними можуть бути науковим шахрайством (COPE flowcharts).

Обговорення: дайте відповіді на питання Вашого дослідження (наприклад, які були перераховані в анотації) і найбільш об'єктивно та повно порівняйте Ваші нові результати з опублікованими раніше. Обговоріть їх обмеження і вкажіть Ваші головні висновки. Розгляньте будь-які судження, що не узгоджуються з Вашою точкою зору. Для підтримки Вашої позиції використовуйте тільки методологічно обґрунтовані докази (ORI, 2009). У кінці дискусії чи в окремому розділі відзначте Ваші основні висновки і практичне значення Вашого дослідження.

Подяки: згадайте всіх, хто зробив певний внесок у Ваше дослідження, допомагав з корекцією тексту рукопису, здійснював технічну підтримку тощо, але не може бути включеним у перелік співавторів. Подякуйте всім організаціям, які частково або повністю фінансували Вашу науково-дослідну роботу. Рекомендована

форма: “This work was supported by the Medical Research Council [grant number xxxx]”. Якщо спеціального фінансування не було, використовуйте фразу: “This research received no specific grant from any funding agency in the public, commercial, or not-for-profit sectors” (RIN, 2008). Якщо необхідно, повідомте редакторам про конфлікти інтересів, тобто фінансових чи особистих зв’язках з видавцем або з організацією, яка зацікавлена в публікації рукописів (Goozner et al., 2009). Якщо Ви використовуєте вже опублікований матеріал (наприклад, рисунки), отримуєте дозвіл власників авторських прав та згадайте їх в підписі під рисунком або в секції подяк.

Список літератури: переконайтеся, що Ви надали дані з усіх джерел інформації, взятих з інших публікацій. У цей список включіть всі дані, необхідні для знаходження джерел в бібліотеці або інтернеті. Для неангломовних публікацій повідомте їх оригінальну назву (в разі потреби назву та ресурси можна транслітерувати, після чого, за можливості, наведіть переклад англійською мовою в квадратних дужках. Скрізь, де необхідно, процитуйте першоджерела замість оглядів. Неопубліковані дані в список літератури не включаються.

Дотримуйтеся інструкцій для авторів журналу, який Ви обрали, щодо кількості слів анотації, обсягу статті, стилю оформлення посилань на літературні джерела і т. д. Пишіть лаконічно, щоб зберегти час рецензентів і читачів.

Не включайте інформацію в текст статті, яка не має відношення до питання(-ь), наведених в анотації та вступі.

Не копіюйте частини Ваших попередніх публікацій і не посилайте один і той же рукопис одночасно в кілька журналів, позаяк Ви можете нести відповідальність за передрук і порушення авторських прав (COPE flowcharts). Це правило не поширюється на тези конференцій (O’Connor, 1991; BioMed Central policy). Також вторинні публікації прийнятні, якщо вони призначені для зовсім іншої аудиторії (тобто іншою мовою або для фахівців і загальної аудиторії) та отримано дозвіл редакторів обох журналів (ICMJE, 2013). Посилання на первинні публікації мають бути приведені у колонтитулах на титульному аркуші вторинної публікації.

Намагайтеся, щоби наведена Вами інформація в одному з розділів не повторювалася в інших розділах, за винятком анотації та підписів рисунків.

Переконайтеся, що всі наведені Вами таблиці і рисунки доречні та необхідні. Дані, наведені в таблицях, не повинні повторюватися в рисунках і навпаки, а також не повинні дублюватися в тексті.

Підписи під таблицями і рисунками мають бути інформативними, але не дуже великими; якщо подібні дані представлені в кількох таблицях чи рисунках, формат підписів також повинен бути подібним.

Бажано уникати наведення очевидних тверджень, понять і суджень (наприклад, “Forests are very important ecosystems”), як і інших надлишкових, беззмистовних фрагментів (тобто “It is well known that...”).

Якщо довгий науковий термін часто повторюється в статті, то дайте визначення його аббревіатури за першого використання в основному тексті, а потім вживайте аббревіатуру.

Висловіть сумнів, якщо це необхідно (пишіть “можливо”, а не “це може бути можливо”).

Уникайте надто загальних висновків.

Для полегшення розуміння пишіть текст ясно, чітко і лаконічно, він повинен легко читатися.

Науковий зміст. Чітко відокремте Ваші оригінальні дані і гіпотези від даних та гіпотез інших людей і Ваших попередніх публікацій. Обов’язково робіть посилання, де це необхідно. Найбільш доцільно узагальнювати чи переказувати текст з інших джерел. Якщо Ви наводите чужий текст буквально, тобто копіюєте (наприклад, цілий фрагмент, але бажано невеликий), то візьміть його в лапки і зробіть посилання (Kerans & de Jager, 2010). Інакше станете плагіатором (COPE flowcharts) або самоплагіатором.

Переконайтеся, що Ви використовуєте коректні та відповідні англійські наукові терміни, зазвичай, на підставі текстів, написаних носіями мови. Дослівний переклад часто хибний (так звані “фальшиві друзі перекладача” або неіснуючі слова, придумані перекладачами). Якщо виникли сумніви, перевірте визначення в англійському тлумачному словнику. Можете також пошукати слова або фрази, наприклад, у Вікіпедії, потім порівняти результати у Вашій рідній мові та англійській і визначити, чи значення пропонувані еквівалентів є однаковими.

Якщо слово використовується переважно в перекладах та лише інколи в текстах, написаних носіями мови, розгляньте можливість його заміни більш широко відомим англійським терміном з подібним значенням (“plant community” замість “phytocoenosis”). Якщо в наукового терміна немає англійського синоніма, чітко його визначте і запропонуйте прийнятний переклад англійською мовою.

Дайте визначення всіх рідковживаних або багатозначних наукових термінів за першої їх згадки. Можна перерахувати його синоніми, якщо вони є (для допомоги при пошуку), але пізніше для ясності постійно використовуйте тільки один термін.

Використовуйте формальну номенклатуру, встановлену науковими організаціями (наприклад, EASE, 2013).

Уникайте незрозумілих тверджень, які вимагають від читача припущень про те, що Ви мали на увазі.

Не використовуйте римські цифри для позначення століть, місяців тощо, оскільки вони рідко зустрічаються в англійській мові. Через відмінності між британським та американським позначенням дат, для позначення місяців краще використовувати ціле слово або три перші літери.

Якщо в тексті наводяться маловідомі географічні назви, бажано навести і назву на мові оригіналу, якщо це можливо.

Необхідно пам’ятати, що текст статті будуть читати також іноземці, які можуть не знати специфічних умов, класифікацій або концепцій, добре відомих у країні, звідки походять автори, тому доречно надати додаткові пояснення (Ufnalska, 2008). В англомовних текстах має використовуватися прийнята в міжнародному співтоваристві назва, а її синонім(и) наводитися в дужках.

Структура тексту. Загалом речення не повинні бути занадто великими і відносно простими за структурою, підмет близько до присудка (Gopen & Swan,

1990). Уникайте абстрактних іменників і пишiть “X was measured ... ” замість “Measurements of X carried out ... ”. Не використовуйте занадто часто пасивні конструкції (Norris, 2011). При перекладі змінюйте структуру речень, щоби правильно, лаконічно і чітко передати сенс (Burrough-Voenisch, 2013).

Текст має бути зв'язним, логічно організованим, що спростить його розуміння цільовою аудиторією.

Бажано, щоби кожен параграф починався зі вступного речення, в якому формулюється тема повідомлення, а наступні речення розвивають тему.

На противагу іншим мовам, в англійській можна використовувати паралельні конструкції, оскільки вони полегшують розуміння. Наприклад, порівнюючи подібні дані, можна написати: “It was high in A, medium in B, and low in C”, а не “It was high in A, medium for B, and low in the case C”.

Таблиці і рисунки мають бути самодостатніми і зрозумілими без звернення до тексту статті. Уникайте включення неінформативних даних (тобто видаліть колонку, якщо вона містить однакові значення у всіх рядах, це можна описати в примітці або тексті).

Використовуйте аббревіатури тільки якщо це необхідно для узгодження чи економії місця (кількості символів). У підписах або примітках розшифруйте всі аббревіатури та символи, значення яких не є очевидним.

На противагу багатьом іншим мовам, в англійській в десяткових дробах використовується крапка, а не кома. Підписуйте осі й одиниці виміру за потреби.

Мова має значення. Якщо немає необхідності в наукових термінах, краще використовувати загальновідомі слова. Уникайте розмовних та ідіоматичних виразів, а також сталих виразів (наприклад, find out, pay off), які часто погано розуміють люди, для яких англійська є нерідною мовою (Geercken, 2006).

Дайте визначення аббревіатур під час їх першого вживання в основному тексті статті, якщо читачі можуть їх не зрозуміти. Не перенасичуйте текст манускрипту аббревіатурами, оскільки це ускладнить його розуміння. Не аббревіуйте терміни, які рідко використовуються у тексті. Уникайте аббревіатур в анотації.

Описуючи результати дослідження, отримані Вами або іншими дослідниками, використовуйте минулий час.

Теперішній час краще використовувати для загальних тверджень і положень (наприклад, статистична вірогідність, висновки), підпису таблиць і рисунків тощо.

Якщо немає конкретних вимог редакції, не пишiть про себе “the authors”. Краще вживайте “we” або “I” та використовуйте вирази “In this study”, “our results” або “in our opinion” (Hartley, 2010; Norris, 2011). “This study” можна писати, тільки якщо маєте на увазі Ваші нові дані.

Appendix: Abstracts

European
Association of
Science
Editors

Key elements of abstracts

Researchers are quite often in a “box” of technical details – the “important” things they focus on day in and day out. As a result, they frequently lose sight of 4 items essential for any readable, credible, and relevant IMRaD¹ article: the point of the research, the research question, its answer, and the consequences of the study.

To help researchers to get out of the box, I ask them to include 5 key elements in their article and in their abstract. I describe briefly the elements below and illustrate them with a fictitious abstract.

Key element 1 (BACKGROUND): the point of the research – why should we care about the study? This is usually a statement of the BIG problem that the research helps to solve and the strategy for helping to solve it. It prepares the reader to understand the specific research question.

Key element 2 (OBJECTIVES): the specific research question – the basis of credible science. To be clear, complete and concise, research questions are stated in terms of relationships between the variables that were investigated. Such specific research questions tie the story together – they focus on credible science.

Key element 3 (METHODS): a precise description of the methods used to collect data and determine the relationships between the variables.

Key element 4 (RESULTS): the major findings – not only data, but the RELATIONSHIPS found that lead to the answer. Results should generally be reported in the past tense but the authors’ interpretation of the factual findings is in the present tense – it reports the authors’ belief of how the world IS. Of course, in a pilot study such as the following example, the authors cannot yet present definitive answers, which they indicate by using the words “suggest” and “may”.

Key element 5 (CONCLUSIONS): the consequences of the answers – the value of the work. This element relates directly back to the big problem: how the study helps to solve the problem, and it also points to the next step in research.

Here is a fictitious example.

Predicting malaria epidemics in Ethiopia

Abstract

BACKGROUND Most deaths from malaria could be prevented if malaria epidemics could be predicted in local areas, allowing medical facilities to be mobilized early. **OBJECTIVES** As a first step toward constructing a predictive model, we determined correlations between meteorological factors and malaria epidemics in Ethiopia. **METHODS** In a retrospective study, we collected meteorological and epidemic data for 10 local areas, covering the years 1963-2006. Poisson regression was used to compare the data. **RESULTS** Factors AAA, BBB, and CCC correlated significantly ($P < 0.05$) with subsequent epidemics in all 10 areas. A model based on these correlations would have a predictive power of about 30%. **CONCLUSIONS** Meteorological factors can be used to predict malaria epidemics. However, the predictive power of our model needs to be improved and validated in other areas.

This understandable and concise abstract forms the “skeleton” for the entire article. A final comment: This example is based on an actual research project and, at first, the author was in a “box” full of the mathematics, statistics, and computer algorithms of his predicting model. This was reflected in his first version of the abstract, where the word “malaria” never appeared.

Written by Ed Hull
edhull@home.nl

(for more information, see Bless and Hull 2008)

2. ЗАГАЛЬНОПРИЙНЯТІ ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ НАУКОВОЇ СТАТТІ

Метадані

Коментарі

Заголовок (Title)	Становить не більше 12 слів. Містить основні ключові слова, без використання абревіатур і формул.
Відомості про авторів (Information about authors)	Містить ПІБ та афіліацію автора/авторів. Черговість згадки про авторів залежить від їхнього внеску у виконання роботи. В афіліації вказуються організація, місто, країна. Назва організації (укр., рос. та англ. мовами) повинна співпадати з назвою в їх статуті. При транслітерації ПІБ авторів необхідно притримуватись однакового їх написання в усіх статтях.
Анотація (Abstract)	Обсяг - 150-250 слів. Включає: актуальність теми дослідження, постановку проблеми, цілі і методи дослідження, результати та основні висновки.
Ключові слова (Keyword)	8-10 слів і словосполучень, які відображають специфіку теми, об'єкт і результати дослідження.
Текст статті	Вступ (Introduction) Включає актуальність теми дослідження, огляд літератури за темою дослідження, постановку проблеми дослідження, формулювання його цілей і завдань.
	Методи (Materials and Methods) Детально описують методи і схему експериментів /спостережень, що дозволяють відтворити їх результати, користуючись лише текстом статті. Описують матеріали, прилади, обладнання та інші умови проведення експериментів/спостережень.
	Результати (Results) Представляють фактичні результати дослідження (текст, таблиці, рисунки, графіки, діаграми, рівняння, фотографії).
	Обговорення (Discussion) Містить інтерпретацію отриманих результатів дослідження: - відповідність отриманих результатів гіпотезі дослідження; - обмеження дослідження та узагальнення його результатів; - пропозиції щодо практичного застосування; - пропозиції щодо напрямку майбутніх досліджень.
	Висновок (Conclusion) Містить короткі висновки розділів статті без повторення формулювань, наведених у них.
Вдячність (Acknowledgments)	Автор висловлює вдячність: - колегам за допомогу; - за фінансову підтримку дослідження.
Список джерел (References)	Включає тільки джерела, використані при підготовці статті, оформлені відповідно до прийнятих у видавництві стандартів.